

1915-07-10

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Paris

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Sinding gentager i dette brev sin begejstring over, at Helge Jacobsen nu har overtaget ledelsen af Glyptoteket og Ny Carlsbergfondet. Sinding lover at støtte og vejlede Helge, hvis han skulle få brug for det.

TRANSSKRIFTION

Paris 10 Juli 1915.

Kjære Helge Jacobsen.

Jeg har idag erfaret, at Du har overtaget Din Faders Stilling som Ny Carlsberg Glyptotekets Direktør. Det er da baade naturligt og høveligt, at jeg sender Dig min Hilsen i Din nye Værdighed og ønsker Dig, at den maa bringe Dig megen Lykke og Ære. - Jeg ved, at det var Din Fars Ønske at du skulde arve hans Stilling, han har mange talt derom med mig, han fandt at Du havde Evner for dette Hverv.

Det er i Kunstens Verden en fyrstelig Værdighed, Du arver efter Din Far. Slægt skal følge Slægters Gang, det er Naturens Lov, lykkeligt er det, naar en saadan Stilling, som Du nu har overtaget, kan gaa i Arv fra Far til Søn, stoltere adelskab kjender jeg ikke.

Du ved, med hvor fast et Venskab jeg var bundet til Din noble Mor og Far, Du ved, hvor uendelig meget jeg skylder dem, hvorledes han i alle de mange Aar har beskyttet min Kunst, og Du husker, hvorledes han mange Gange trofast og modig har stillet sig i Breschen for mig personlig. Jeg vil aldrig komme over mit Savn af ham. Intet kan være naturligere, end at jeg føler mig som hans Børns Ven, glæder mig ved deres glæder, sørger med deres Sorg. Jeg har det Eder voxte op fra smaa allesammen. En gammel Ven skal ikke trænge sit Venskab paa den unge, men naar jeg om idag sender Dig min Lykønskning, beder jeg Dig huske, at jeg sidder med de mange Aars Erfaring som Kunstner, vel ogsaa med en vis Værdighed og Indflydelse. Paa saa høi en Post, som Du nu staar, kunde Du i Tidernes Løb blive udsat for Vanskeligheder. Du har selv set, hvorledes din Far, skjøndt hans Liv var en uafbrudt Række af Velgjerninger mod hans Landsmænd, ofte blev ilde nok lønnet. Skulde Du nogensinde Trænge til et Raad og maaske Støtte af en Mand, Du med logisk Selvfølgelighed kan stole paa, vilde jeg være lykkelig, om Du kom til mig.

Din gamle Ven
Stephan Sinding

Paris 10 juli 1915.

Kjære Elze Jacobsen.

Jeg har idag erfaret, at Du har over-
taget Din Faders Skilling som ely Carl.
den Gyptiske Forfatter. Det er da saa
de naturligt og høveligt at jeg sender
Dig min Hilsen i Din nye Verden, her
og ønsker Dig, at du maa bringe Dig
meget Lykke og Læ. - Jeg ved, at det
var Din Fars Ønske, at Du skulde ar-
ve denne hans Skilling, han har maaske
engang talt derom med mig, han fandt
at Du havde Løns for dette Brev.

Det er i Kunstens Verden en fordelig
Værdisag Du arver efter Din Far. Skat
skal følge Skulptors Gang, det er Naturens

lov, lykkeligt er det, naar en saadan
Skilning, som Du om her overtogt, kan
gaa i Lov fra Far til Son, skaldene
Udelikskab kjendte j, ikke.

Du ved, med hvor gast et Venkabel
j, var bundet til sin gamle Elsk og
Far, Du ved, hvor uendelig meget j,
skylder dem, hvorledes han i alle de
mange Aar har beskyttet min Hæms,
og Du huske, hvorledes han mange
Gange trofast og modig har stillet
sig i Bredchen for mig personlig. Jeg
vil aldrig komme over mit Saer af
ham. Intet kan saa naturligt og, end
at j, fæle mig som hans Børns Ven,
glæder mig ved deres Glæder, sorger med
deres Sorg. j, har det Elter vaer og
fra smaa allesammen. En gammel Ven

skal ikke frange sit Venkabel paa
den unge, men naar j, om ildig sen-
der Dig min Sykkestilling, beder j,
Dig huske, at j, deler med de mange
Aars Erfaring som Kommandør, vel og,
saa med en vis Værdsjæf og Indsig-
delse. Na saa har en Post, som Du
nu staa, kunde Du i Tidens Løb bli-
ve ubet for Venkabeljæder. Du kan
selv set, hvorledes Du kan, skjøndt kan
sin var en uafbrudt Række af Vel-
gjømminger mod hans Saadomsmand, og
blev ildt rakt lønnet. Skulde Du nogen-
sinde trænge til et Raad og maaske skil-
te ud en Illand, Du med højeste Selvfø-
gelighed kan stode paa, vilde j, var lyk-
kelig, om Du kom til mig.

Din gamle Ven
Hjertelig